

Catalan A: literature – Standard level – Paper 1
Catalan A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Catalán A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Wednesday 10 May 2017 (afternoon)
Mercredi 10 mai 2017 (après-midi)
Miércoles 10 de mayo de 2017 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

Escrigui el comentari literari guiat de només **un** dels textos següents. A la seva resposta cal que desenvolupi les dues preguntes d'orientació.

1.

¿Per què les busques dels rellotges giren en el sentit de les busques dels rellotges?

L'home blau s'està al cafè, fent anar la cullereta dins d'una tassa de poniol. Se li acosta un home magenta, amb aspecte neguitós.

—He de parlar amb vostè. ¿Puc seure?

—Segui.

5 —No sé per on començar.

—Pel començament.

—El mes passat vaig seduir la seva dona.

—¿La meva dona?

—Sí.

10 L'home blau triga quatre segons a contestar.

—¿Per què m'ho ve a explicar?

—Perquè des d'aleshores no visc.

—¿Per què? ¿L'estima tant que vol viure amb ella? ¿Ella no l'estima i això el neguiteja?

—No.

15 —¿És el remordiment, potser?

—No. El que passa és que no em deixa viure. Em truca de dia i de nit. I si no contesto ve a casa. I si no hi sóc em busca pertot. Em ve a veure a la feina, diu que no pot viure sense mi.

—¿I?

—He perdut la tranquil·litat. Des que la vaig conèixer no me l'he pogut treure del damunt ni un

20 sol dia. ¿Vostè no s'ha adonat de res?

—¿Quan la va conèixer?

—Fa un mes i mig. Vostè era a Roma.

Efectivament, l'home blau va ser a Roma fa un mes i mig.

—¿Com ho sap, vostè, que jo era a Roma?

25 —¿Que no em creu? M'ho va dir ella, quan la vaig conèixer. La vaig conèixer en un curset d'informàtica.

Efectivament, la dona va fer un curset d'informàtica aprofitant que l'home blau era a Roma.

—¿Què vol, doncs?—diu el blau.

—Que m'ajudi a sortir-me'n. No és que no m'agradi, la seva dona. És extraordinària,

30 intel·ligent, sensual. ¿Què li he de dir? Però...

—És molt absorbent.

—¿Oi que sí?—diu, content, l'home magenta, veient que l'home blau el comprèn.

—Té ganes de treure-se-la del damunt.

—Sí, francament.

35 —No el deixa tranquil ni un moment, ¿oi? Si el veu tot sol, fumant, prenent la fresca, llegint el diari, estudiant, mirant el programa de televisió que més li agrada, el que sigui, immediatament se li estira al damunt i comença a fer-li magarrufes.

—A més, si no estàs del tot per ella es pensa que fa nosa i es posa d'aquella manera que es posa. Per això, tot i que sé que no hi tinc cap dret, vull demanar-li un favor: parli amb ella,

40 munti-li una escena de gelosia, amenaci-la. El que sigui. Qualsevol cosa perquè no ens vegem mai més.

—¿De debò vol treure-se-la del damunt?

—Sí, síplau.

45 —Res més fàcil. Faci com jo. Deixi de defugir-la, no s'amagui, sigui amable, tendre, considerat. Estigui més per ella que no pas ella per vostè. Truqui-li, digui-li que l'estima com mai no ha estimat. Prometi-li que li dedicarà la vida sencera. Casi-s'hi.

Quim Monzó, *El perquè de tot plegat* (1993)

- (a) De quina manera el títol del text ens ajuda a interpretar-lo?
- (b) Quins elements estilístics utilitza l'autor per presentar l'evolució de la relació entre els tres personatges?

2.

Em plau, d'atzar, d'errar per les muralles
Del temps antic, i a l'acost de la fosca,
Sota un llorer i al peu de la font tosca,
De recordar, cellut, setge i batalles.

5 De matí em plau, amb fèrries tenalles
I claus de tub, cercar la peça llosca
A l'embragat, o al coixinet que embosca
L'eix, i engegar per l'asfalt sense falles.

10 I enfilat colls, seguir per valls ombroses,
Vèncer, rabent, els guals. Oh món novell!
Em plau, també, l'ombra suau d'un tell,

L'antic museu, les madones borroses,
I el pintar extrem d'avui! Càndid rampell:
M'exalta el nou i m'enamora el vell.

Josep Vicenç Foix, *Sol, i de dol* (1947)

- (a) Quines tècniques utilitza l'autor per mostrar la coexistència de la modernitat i l'antiguitat?
- (b) Quins efectes produeixen les imatges temporals i geogràfiques en aquest poema?
-